

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Warszawa, 11 grudnia 2019 r.

DIH-2.709.35.2019.CS

DECYZJA DIH-2 NR 79/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 19 września 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 6 listopada 2019 r., przedsiębiorcy M. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą B. M. M.B. BUS w Olechowie Starym – od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 22 października 2019 r., nr PO.271.MP.10.2019.PC, wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, z tytułu niewykonania obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2019 r., poz. 660), w związku z niezamieszczeniem na należącej do kontrolowanego przedsiębiorcy stacji paliw (...), w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 4 września 2019 r. - działając na podstawie upoważnienia nr 673/2019, przeprowadzili kontrolę – dotyczącą jakości paliw ciekłych, dokumentów pochodzenia i jakości badanego paliwa, zamieszczania informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych oraz informacji o zawartości w paliwach ciekłych dodatków metalicznych - na stacji paliw (...), należącej do przedsiębiorcy M. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą B. M. M.B. BUS w Olechowie Starym (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji paliw informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na ww. stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2019 r., poz. 660), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 4 września 2019 r. nr PU.8361.357.2019 oraz poprzez dokumentację zdjęciową załączoną do akt sprawy.

Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących niezamieszczenia informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji.

Pismem z 26 września 2019 r. nr PO.271.MP.10.2019.PC, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z art. 35a pkt 4 w zw. z art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w związku z niezamieszczeniem na należącej do Przedsiębiorcy stacji paliw (...), w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw, w sposób określony w art. 9a ust. 1 i 2 ww. ustawy oraz o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, możliwości składania wyjaśnień i wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 22 października 2019 r., wydał decyzję nr PO.271.MP.10.2019.PC, wymierzającą Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, z tytułu niewykonania obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. za niezamieszczenie na należącej do kontrolowanego przedsiębiorcy stacji paliw (...),

w miejscu ogólnodostępnym w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji.

Pismem z 6 listopada 2019 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, w którym stwierdził, iż nie zgadza się z przedmiotową decyzją i wnosi o ponowne przeanalizowanie sprawy.

Przy piśmie z 15 listopada 2019 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr PU.8361.357.2019.

Pismem z 25 listopada 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a, zgodnie z art. 35a pkt 4, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej na poziomie 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 omawianej ustawy.

Odnosząc się do treści odwołania, na wstępie wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, wynika że przedsiębiorcy są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu, które to informacje należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje że przedsiębiorca podlega

karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 4 września 2019 r. nr PU.8361.357.2019 oraz załączona do niego dokumentacja fotograficzna. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. Inspektorzy w toku kontroli, stwierdzili brak omawianej informacji, która nie była zamieszczona w żadnym widocznym i ogólnodostępnym miejscu. Jednocześnie dokumentacja fotograficzna załączona do akt sprawy, nie pozostawia wątpliwości, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczących zawartości biokomponentów.

Wypada wyjaśnić, iż art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej.

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w art. 35a pkt 4 przewiduje, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a. Wysokość kary określona została w sposób jednoznaczny w art. 35 c ust. 1 ustawy. Zgodnie z nim wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1-4, 6 i 8, wynosi 5000 zł.

Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie - udowodnienie faktu niedopełnienia przez Stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości. Samo udowodnienie, że Strona, nie umieściła wymaganych art. 9a ust. 1 ustawy, powoduje konieczność

nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Mając powyższe na uwadze bezsprzeczne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do wymierzenia Stronie kary z art. 35a pkt 4 ustawy.

Reasumując powyższe, należy ponownie zauważyć, iż art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej.

Należy również podkreślić, iż kwota kary pieniężnej w wysokości 5000 zł, wynika wprost z treści przepisu art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis ten nie przewiduje tzw. kar „widełkowych” od określonej kwoty do kwoty stanowiącej górną granicę kary pieniężnej, co pozwala organowi orzekającemu w danej sprawie, na ustalenie poziomu wysokości kary, przy zastosowaniu określonych kryteriów np. o charakterze ekonomicznym. Jak trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 27 lutego 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wydanym w sprawie o sygn. akt VI SA/Wa 1819/16: Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczania na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzonych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Niedopełnienie powyższego obowiązku skutkuje nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5000 zł. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ kary, o której wyżej mowa, czy też jej miarkowania.

Prezes UOKiK rozpatrując odwołanie Strony dokonał analizy materiału dowodowego pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Prezes UOKiK podzielił pogląd wyrażony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrażony w uzasadnieniu wyżej przywołanego orzeczenia, że ustawa nie określa jakichkolwiek przesłanek wyłączających odpowiedzialność (możliwość odstąpienia od wymierzenia kary) bądź prowadzących do jej ograniczenia. Organ kontrolny działa w takiej sytuacji w warunkach uznania związanego - stwierdzenie określonego ustawą naruszenia musi spowodować jego odpowiedzialność, zgodną z przepisami ustawy kwalifikację, a następnie nałożenie kary w wymaganej tą ustawą wysokości. Zaistnienie określonych ustawą przesłanek odpowiedzialności zobowiązuje właściwy organ (wojewódzkiego inspektora) do wymierzenia kary. Prezes UOKiK wskazuje, że w uzasadnieniu cytowanego wyżej wyroku Sąd trafnie podkreśla, że obowiązek zamieszczenia czytelnych informacji

o zawartości biokomponentów wynika z konieczności zapewnienia konsumentom możliwości weryfikacji, czy oferowane na danej stacji paliwo może być stosowane w użytkowanym przez konsumenta pojeździe, zgodnie ze wskazaniem producenta, warunkami udzielonej gwarancji lub oceny, czy nie wywiera ono niekorzystnego wpływu na pojazd. Brak informacji, o której mowa w art. 9a ustawy uniemożliwia konsumentowi możliwość dokonania prawidłowego wyboru.

Niezależnie od powyższego, wypada dodatkowo wyjaśnić, iż zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego - organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami informacje o zawartości biokomponentów nie były umieszczone na stacji Kontrolowanego. Tymczasem sam odwołujący wskazuje jedynie na wystąpienie jednej z ww. przesłanek w postaci zaprzestania naruszenia prawa. Przy czym, zaprzestanie naruszenia prawa, nastąpiło dopiero na skutek przeprowadzonej kontroli w trakcie której stwierdzono nieprawidłowość. Zgodnie z art. 189f § 1 Kpa podstawowe przesłanki tzn. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa, muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, brak jest przesłanek do uchylecia decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 22 października 2019 r., nr PO.271.MP.10.2019.PC, wymierzającą Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, z tytułu niewykonania obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w związku z niezamieszczeniem na należącej do kontrolowanego przedsiębiorcy stacji paliw (...), w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. Istotą regulacji zawartej w art. 9a omawianej ustawy jest zapewnienie konsumentom swobodnego dostępu do informacji dotyczących zawartości biokomponentów w oferowanych na stacjach paliwach ciekłych. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany, co wynika z ustaleń kontroli.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata tzw. wpis stały w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/